

Teltan katto oli kuin tähtitaivas.

Neljä uutteraa siirtolaisperhettä rakentaa itselleen omin voimin kodin Vanhaan Vaasaan.

Kaikenlaisten kesäleirimmme elämälle antavat oman värinsä teltat, joissa onkin mukava asustaa viikon tai pari, mutta sitten leiriläinen jo mielellään muuttaa tukevampaan asuntoon. Kesäisen maakuntamme rauhaa häiritsevät sirkuskierrot levittelevät losin telttojaan silloin tällöin jonkin kirkonkylän liepeille ja nuhainen kuuluttajaklovi kirkuu kyläläisille: »Tulkaa katsomaan, vielä ehtii, vielä ehtii». Eipä taida heidänkään elämänsä olla mukavuuksilla pilattu. Mutta teltta suuren perheen jokapäiväisenä asuntona on harvinaisuus. Koska olimme kuulleet, että Vanhassa Vaasassa asuu neljä karjalaisperhettä teltoissa uuden kotinsa rakennusvaiheen aikana, kävisimme viikon lopulla seuraamassa näiden telttalaisten elämää.

Iilahden perhe telttansa edustalla.

Simo Arstela Taimi-tyttärensä kanssa kotinsa perustuksilla "vaattrausta" suorittamassa.

Peräseinäjoki. Nyt on valtio antanut tämän tilan, jossa on 5,5 hehtaaria viljelyä ja n. 12 hehtaaria metsää. Läheisellä pellolla oli Iilahden karja, jonka muodostavat lehmä, hieho, pari lammasta ja kanaa sekä hevonen. Kissa pesi kasvojaan teltan oviaukon vieressä. Ei tämä niin lystiä ole, mutta ei tälle voi kuin nauraa, sanoi Lyidia-emäntä lähtiessämme. Leipomus, pyykki ja väen syöttäminen yhtäaikaa saman henkilön harteilla on urakka, josta kaikki eivät selviäisikään.

Toinen lumivaaralainen siirtolaisperhe, Simo ja Olga Arstela, rakentaa taloaan Iilahden naapuriksi. Tapasimme isännän ja emännän rakennuksensa perustuksilta. Heillä on myös jo 17-vuotias Taimi-tytär apunaan. Omin voimin talo tehdään, jos elää saadaan, vakuutti isäntä. Teltassa asuvat nämäkin rakentajat. Tytär, joka makasi kuumeisena telttavuoteissaan, sanoi, että yöt ovat olleet kylmiä ja siitä tämä kuumeikin tuli.

Johannes Rapo perheineen hymyilee asuntopuutarhan ikkuna-aukossa. Pahin on voitettu.

Kuulsmasen perhe kotinsa perustuksilla. Sokkelin nurkalla Hilma-emäntä irrottamassa naulaa vanhasta laudasta.

Iloinen nauru kyllä todisti, että kuume on jo antamassa periksi.

Aivan Arstelan teltan vieressä, pienessä notkelmassa koivujen välissä, on kolmas telttä, jossa asuu lumivaaralainen Johannes Rapo perheineen. Emäntä puuhasi karjan parissa pellolla ja isäntä kolmen tukevan pölkän kanssa rakensi saunaa, jonne perhe saakin muuttaa piakkoin, sillä vesikatto oli jo valmis. Rapon rakennuslaina-anomus oli hylätty, koska saunaa varten ei lainoja myönnetä, vaikka tämä onkin asuntopuutarha.

Vielä pistäydymme hiukan kauempana teltästä sijaitsevan jaakkimalaisen Juho Kuulsmasen uudisrakennuksella ja teltassa. Isäntä itse oli kaupunkimatalla, mutta Hilma-emäntä toimi tarmokkaana työnjohtajana rakennuspaikalla ja kylläpä lapset, joita

on kaikkiaan viisi, kävivätkin työhön käsiksi kuin aikamiehet. Sillä tavalla sitä koti nousee! Emäntä kertoi, että heidän aikaisempi sijoituspaikkansa oli Närpiössä Norrnäsin kylässä. Missään ei ole niin ystävällisiä ihmisiä kuin siellä, vakuutti emäntä. Meitä pidettiin kuin talon omaa väkeä ja kieli-vaikkeudetkin voitettiin aina jotenkin. Täällä emme ole vielä ehtineet tutustuakaan kyläläisiin, kun on nämä työt näin kesken ja illat pitkät naputellaan rakennuksella.

Niin, sellaisia siirtolaisia on Vanhassa Vaasassa. Oma koti monien vaellusvuosien jälkeen on nousemassa jälle uutteralle perheelle omin voimin. Jos missään talkoita tarvitaan, niin näillä rakennuksilla ainakin. Kunhan naapurit ymmärtäisivät asian ja lähtisivät joukolla kökkään, voisivat nämä perheet aikaisemmin muuttaa epäterveellisistä teltoista uuteen kotiin.

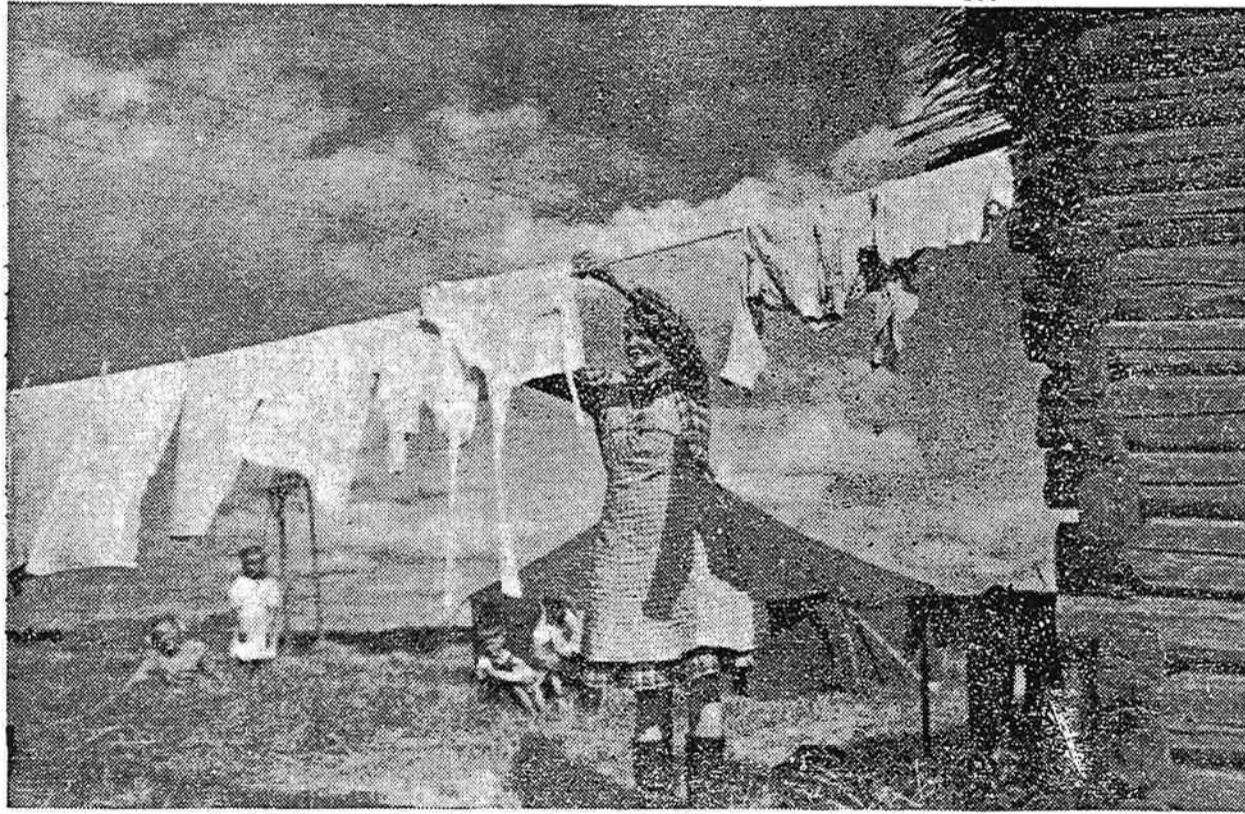
Pola.

Monet vaivat ja vastukset kokenut karjalainen siirtoväki on uusissa olosuhteissa osoittautunut niin sopeutuvaksi, että tuskin mikään muu kansamme heimo siihen pystyisi. Usko parempaan tulevaisuuteen ja kultainen huumori ovat auttaneet evakkoperheitä vaikeiden esteiden yli. Tämän hengen tapasimme Vanhassa Vaasassakin.

Ensimmäisessä teltassa tapasimme emäntä Lydia Iilahden leipomuksensa äärestä. Keskellä telttaa sijaitseva hellä hehkui ympärilleen lämpöä, niin että sisällä oli kuuma kuin saunassa. Hellan vieressä oli pöytä ja pari tuolia, teltan seinustoilla kolme sänkyä ja ompelukone. Kaiken tämän yllä oli vanhan sotilasteltan katto, joka lukuisine reikineen muistutti tähtiätaivasta. Emäntä, jonka mies kuoli kolme vuotta sitten, kertoi naurussa suin, että kyllä tähän on jo tottunut. Ja jouluksihan pääsemme muuttamaan omaan kotiin, jota naapurin miehet parhaillaan ryhtyvät urakalla rakentamaan. Kustannusarvio on n. 800.000 markkaa ja rakennuslaina on vetämässä. Emännällä on viisi lasta, vanhin 17-vuotias poika ja nuorin 5-vuotias. Perhe on kotoisin Lumivaa-
rasta ja aikaisempi sijoituspaikka oli

Emäntä Olga Arstela silittää pyykkiä.

Emäntä Lydia Iilahti tulevan kotinsa pihamaalla asettamassa pyykkiä kuivamaan.